

Maje rozhodovati o této stížnosti uvážil nss:

Podle § 2 zák. o ss rozhoduje nss ve všech případech, kde kdo tvrdí, že byl nezákonným rozhodnutím neb opatřením některého správního úřadu ve svých právech zkrácen. Jest proto nejprve zkoumati, zda onen projev žal. úřadu, proti němuž se stížnost obrací, lze pokládati za rozhodnutí neb opatření ve smyslu cit. § 2.

V té příčině jest uvážiti, že podle § 56 řádu volení v obcích má úřad, zruší-li pro vady, které mohly míti vliv na výsledek volby, celé volební řízení nebo příslušnou jeho část, naříditi po případě volbu novou s označením dne této volby.

V dnešním případě neomezil se žal. úřad, zrušiv usnesení místní volební komise z 30. května 1932, na to, aby nařídil novou volbu s určením jejího dne, nýbrž vyslovil též, že tato nová volba má se konati na základě seznamů voličských z prosince 1932. Nemůže býti pochybnosti o tom, že závazné určení tohoto způsobu nové volby nespadá již do rámce oprávnění, daných úřadu o námitkách rozhodujícímu nahoře cit. ustanovením § 56. Naproti tomu jest však také uznati, že žal. úřadu nebránilo nic, aby přihlížeje k tomu, že jest ve veřejném zájmu, aby nové volby, jím na den 12. března 1933 nařízené, byly provedeny řádně, připojil ke svému rozhodnutí pokyny, jež pro poučení orgánů, majících řídit nové volby, shledával za potřebné. Ze znění nař. rozhodnutí nelze dovoditi, že by si byl prohlášením, že nové volby jest konati na základě voličských seznamů z prosince 1932, chtěl žal. úřad osobiti právo rozhodovati o způsobu provedení nové volby s účinkem judikátním, a nelze proto na ono prohlášení pohlížeti jinak než na pokyn, jímž pro poučení orgánů, majících řídit nové volby, vyslovil žal. úřad svůj názor, jak jest při nových volbách postupovati.

Nemá proto ono prohlášení povahu rozhodnutí neb opatření ve smyslu cit. § 2 zák. o ss, a nemůže pak otázka správnosti názoru v onom prohlášení obsaženého býti věcně přezkoumávána nss-em, jehož příslušnost by byla dána teprve tenkrát, kdyby otázka onoho sporného způsobu provedení nových voleb byla žal. úřadem vyřešena na základě námitek, podaných proti těmto novým volbám.

Č. 12.144.

O b e c n í v o l b y: I. Ztráta členství v obecním zastupitelstvu vyloučením z volební strany. — II. Vyloučení ze strany (čsl. lidové) nebo jen z určité místní organisace?

(Nález ze dne 15. listopadu 1935 č. 19.483/35.)

V ě c: Adolf P. v L. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. Frant. T. adv. Dr. Dionys F. Polanský z Prahy) o členství v obecním zastupitelstvu a radě.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okr. úřad v Lounech zamítl výměrem z 18. února 1933 žádost zem. výkonného výboru čsl. strany lidové, resp. náhradníka zmocněnce jejího Františka T. v L., aby st-l, jenž byl dne 22. března 1931 zvolen do obecního zastupitelstva v L. z kandidátní listiny, znějící na jméno čsl. strany lidové, byl podle § 10 odst. 5 bodu 4 řádu volení v obcích z 31. ledna 1919 č. 75 Sb. ve znění zák. ze 14. července 1922 č. 253 Sb. zbaven tohoto mandátu z toho důvodu, že byl usnesením zem. výkonného výboru strany ze 7. července 1932 zbaven členství v uvedené straně.

Na odvolání shora již uvedeného náhradníka zmocněnce strany zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím výměr okr. úřadu a vyslovil, že st-l podle § 10 odst. 5 bodu 4 cit. zák. pozbyl členství v obecním zastupitelstvu i v obecní radě v L.

Jedna se o stížnosti do rozhodnutí toho podané vycházející nss z těchto úvah: — — —

Vývody stížnosti jsou vybudovány na názoru, že zrušením místní organizace čsl. strany lidové v L. zaniklo také členství všech jejích dosavadních členů, a to nejen v této místní organizaci, nýbrž i ve straně vůbec. Názor tento je mylný. Z ustanovení »Organisáčního řádu čsl. strany lidové v Čechách«, schváleného na sjezdu zem. zastupitelstva této strany ve dnech 26. a 27. října 1924 a doplněného 27. listopadu 1929, na základě něhož žal. úřad svoje rozhodnutí vydal a jehož platnost st-l nikdy v pochybnost nevzal, lze vyčísti aspoň tolik, že členství v čsl. straně lidové jakožto politické organizaci celostátní není nutně podmíněno členstvím v některé organizaci místní. Vyplývá to jasně zejména z ustanovení II A 5, podle něhož se členství ve straně zakládá sice zásadně přijetím, provedeným některou organizací místní, může však být také provedeno okr. výborem. Takovýmto přijetím se podle čl. I zakládá členství ve straně a nikoli snad v nějaké organizaci místní, a vůbec je organizace strany v uvedeném organizačním řádu provedena tak, že strana netvoří pouhý svaz orgánů jednotek, v němž by členy byly jen tyto jednotky, každá se svým vlastním členstvím, nýbrž strana sama má svoje členstvo, které jsou sloučeno v tomto celostátním hromadném útvaru je pouze organizačně rozčleněno v jednotlivé organizace podřízenější, tedy zejména župní, okresní a místní, jež mají povahu pouhých orgánů strany.

Z toho se podává — třeba to ovšem v organizačním řádu výslovně stanoveno nebylo —, že rozpuštěním místní organizace o sobě členství jednotlivých jejích příslušníků ve straně samé nezaniká. Proto také v daném případě nemohlo rozpuštění místní organizace v L. samo o sobě přivoditi zánik členství st-lova v čsl. straně lidové, a nebylo tedy překážky, pro niž by st-l nebyl mohl z uvedené strany býti platně vyloučen, ať již účinnost vyloučení jeho nastala dnem usnesení ústředního výkonného výboru, tedy 7. července 1932, či teprve vyrozuměním st-le dne 17. ledna 1933, kteroužto otázkou se nss za daného stavu zabývat nemusil.